

عنوان مقاله:

ارزیابی میزان مشارکت مردم در بهسازی و نوسازی بافت های فرسوده نمونه موردی محله نوغان مشهد

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی معماری، شهرسازی و پژوهش های نیاز محور با محوریت تحولات نوین و پژوهش های کاربردی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

جواد بابایی - عضو هیئت علمی دانشگاه فردوسی

شرمین قاسم زاده کاشانی - دانشجوی مهندسی شهرسازی دانشگاه خاوران

مهسا حق پناه - دانشجوی مهندسی شهرسازی دانشگاه خاوران

خلاصه مقاله:

امروزه مشارکت از ارکان مهم تجدید حیات شهری به حساب می آید. یکی از زمینه های مشارکت مردم در عرصه شهری، مشارکت در بهسازی و نوسازی بافت های فرسوده می باشد. نقش مردم در بهسازی و اصلاح بافت های فرسوده شهری تعیین کننده و تأثیر گذار است. در کشور ما بحث ها و شعارهای فراوانی پیرامون مشارکت مردم و شهروندان جاری است، اما متأسفانه در عمل به جایگاه شهروند و مشارکت وی در امور شهری به طور مستقیم یا غیرمستقیم بر زندگی و سرنوشت او مؤثر است. بافت فرسوده به عنوان شبکه به هم پیچیده روابط کالبدی به یادگار مانده است از نسل های پیشین با وجود دگرگونی های زیاد در طی 50 سال اخیر هنوز نتوانسته است با شرایط موجود شهرنشینی کشور سازگار گردد. زیرا دگرگونی های اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و سیاسی که از اوایل حاضر در هم سویی با روند جهانی و در پیروی از کشورهای توسعه یافته در قالب روند مدرنیزاسیون سبب ایجاد روابط کالبدی و فضای جدیدی در بافت قدیم و فرسوده شده است که عملاً با گذشته خود در تقابل است. لذا نظم بخشیدن به این تغییر و تحولات کالبدی و کارکردی بافت فرسوده با مشارکت ارگان های مختلف از جمله مردم ساکن بافت بسیار حائز اهمیت می باشد. هدف از انجام این پروژه ارزیابی میزان تحقق پذیری مشارکت مردم در نوسازی بافت فرسوده محله نوغان مشهد و فراهم بودن زمینه های لازم در چارچوب روش های تحقیق توصیفی استنباطی قرار می گیرد بنابراین برای جمع آوری داده ها از طریق پرسش نامه به روش میدانی صورت گرفته است. نشان می دهد که محله نوغان چه در تهیه و چه در اجرا مؤلفه های یک طرح مشارکتی را دارا نبوده و اقدامات عملی در جهت توانمند کردن مردم صورت نپذیرفته است.

کلمات کلیدی:

بهسازی نوسازی- بافت فرسوده- مشارکت- شهروند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/458985>

